

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2016 – Fininvest e Berlusconi v. BCE**(Věc T-913/16)**

(2017/C 063/47)

*Jednací jazyk: itaština***Účastníci řízení**

Žalobci: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (Řím, Itálie), Silvio Berlusconi (Řím) (zástupci: R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli a A. Saccucci, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 25. října 2016, které „brání nabytí kvalifikované většiny v cílové společnosti ze strany nabyvatelů“;
- uložil Evropské centrální bance náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí přijatému Evropskou centrální bankou dne 25. října 2016 (ECB/SSM/20016-7LVZJ6XRIE7VNZ4UBX81/4) ve smyslu článků 22 a 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013 L 176, s. 338), čl. 1 odst. 5, čl. 4 odst. 1 písm. c) a čl. 15 odst. 3 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013 L 287, s. 63), článku 87 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (Úř. věst. 2014 L 141, s. 1), jakož i článků 19, 22 a 25 italského konsolidovaného bankovního kodexu, jímž Centrální banka bránila nabytí kvalifikované většiny v úvěrové instituci (cílová společnost) ze strany Finanziaria d'Investimento Fininvest S.p.A.

Na podporu žaloby předkládají žalobci osm žalobních důvodů, které jsou rozděleny do tří částí.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného použití článků 22 a 23 směrnice 2013/36, porušení čl. 1 odst. 5, čl. 4 odst. 1 písm. c) a článku 15 nařízení č. 1024/2013 a článků 86 a 87 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu, jakož i vztahu ke čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 SEU a čl. 127 odst. 6 SFEU a existence zneužití pravomoci.
2. Druhý podpůrný žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že směrnice 2013/36 porušuje obecnou zásadu zákazu retroaktivity aktů sekundárního práva, pokud by se v této věci uplatnila široce.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty a zásady překážky *res iudicata* ve vztahu k pravomocnému rozsudku Consiglio di Stato č. 882 ze dne 3. března 2016, v němž bylo rozhodnuto o účincích schválení fúze, jež vydala Banca d'Italia ve vztahu k účasti Fininvest v cílové společnosti.

— Žalobci v tomto ohledu uplatňují, že tato první část žalobních důvodů napadá samotný základ napadeného rozhodnutí a především zpochybňuje výklad směrnice 2013/36 přijatý ECB jako nesprávný z právního hlediska a protiprávně rozšiřující zvláštní pravomoci, které byly ECB svěřeny nařízením č. 1024/2013 a nařízením o rámci jednotného mechanismu dohledu, a dále v rozporu s *res iudicata* na vnitrostátní úrovni v důsledku pravomocného rozsudku Consiglio di Stato ze dne 3. března 2016 pokud jde o účast v cílové společnosti.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1024/2013, čl. 23 odst. 1 a 4 směrnice 2013/36, jakož i obecných zásad legality, právní jistoty a předvídatelnosti administrativního jednání ve vztahu k použití vnitrostátních prováděcích norem ze strany ECB a porušení obecných zásad legality a právní jistoty vzhledem k tomu, že proti žalobcům lze údajně uplatnit *Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increases in holdings in the financial sector required by Directive 2007/44/EC*, přijaté v roce 2008 výbory CEBS, CESR a CEIOPS.
5. Pátý podpůrný žalobní důvod vycházející z porušení podstatných náležitostí z důvodu neprovedení řádného šetření a neposkytnutí odůvodnění ve vztahu ke kritériu „možného vlivu navrhovaného nabyvatele na úvěrovou instituci“ (čl. 23 odst. 1 směrnice 2013/36).
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení obecné zásady proporcionality, neboť napadené rozhodnutí v zásadě vyvolává účinky opatření, které vyžaduje nucený prodej podstatné kapitálové účasti a porušení článků 16 a 17 Listiny základních práv EU a souvisejících obecných zásad práva Evropské unie, jež jsou vyvozeny z Evropské úmluvy o lidských právech a ústavních tradic společných členským státům.

— V tomto ohledu žalobci uplatňují, že tato druhá část žalobních důvodů se týká hodnocení provedeného ECB a napadá jednak výklad vnitrostátních předpisů uskutečněný ECB a jednak „možný vliv navrhovaného nabyvatele na úvěrovou instituci“ a „nedodržení zásady proporcionality v oblasti obezřetnostního dohledu“.

Třetí část žalobních důvodů je naproti tomu věnována řadě vážných procesních vad, které údajně vedly k neplatnosti postupu obezřetnostního dohledu a konečného rozhodnutí ECB.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení práv obhajoby, která by měla být „plně zaručena“ (čl. 22 odst. 2 nařízení č. 1024/2013 a čl. 32 odst. 1 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) a práva na řádnou správu potvrzeného článkem 41 Listiny základních práv z důvodu opožděného přístupu ke spisu a nemožnosti seznámit se s obsahem aktu ECB, na jehož základě byl zahájen schvalovací postup. Žalobci rovněž uplatňují nesprávné použití čl. 32 odst. 1 a 5 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu.

8. Osmý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti čl. 31 odst. 3 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu na základě článku 277 SFEU z důvodu porušení práv obhajoby zaručených článkem 41 Listiny základních práv a souvisejících obecných právních zásad odvozených z ústavních tradic, jež jsou členským státům společné.

Žaloba podaná dne 3. ledna 2017 – J.M. E.V. e hijos v. EUIPO – Masi (MASSI)

(Věc T-2/17)

(2017/C 063/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: J.M. E.V. e hijos, SRL (Granollers, Španělsko) (zástupci: M. Ceballos Rodríguez a J. Güell Serra, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Alberto Masi (Milán, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „MASSI“ – ochranná známka Evropské unie č. 414 086

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. října 2016, (opravené rozhodnutím ze dne 3. listopadu 2016) ve věci R 793/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- zamítl návrh na prohlášení neplatnosti, který podal A. Masi proti zápisu ochranné známky Evropské unie č. 414 086 „MASSI“ ve třídě 12,
- uložil EUIPO, jakož i dalšímu účastníku řízení před EUIPO, pokud vstoupí do řízení, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 56 odst. 3 nařízení č. 207/2009 (*res iudicata*);
 - Nepoužití čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení č. 207/2009.
-